

Opinia Komitetu Regionów w sprawie komunikatu w sprawie działań w konsekwencji Białej Księgi pt. „Nowe impulsy dla młodzieży europejskiej”. Propozycja wspólnych celów w zakresie ochotniczej działalności młodzieży w odpowiedzi na uchwałę Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. dotyczącą ram współpracy europejskiej w dziedzinie młodzieży komunikatu w sprawie działań w konsekwencji Białej Księgi pt. „Nowe impulsy dla młodzieży europejskiej”. Propozycja wspólnych celów w zakresie lepszego zrozumienia młodzieży i większej wiedzy o niej w odpowiedzi na uchwałę Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. dotyczącą ram współpracy europejskiej w dziedzinie młodzieży

(2005/C 43/11)

KOMITET REGIONÓW

Uwzględniając komunikat Komisji dla Rady w sprawie „Działania w konsekwencji Białej Księgi pt. »Nowe impulsy dla młodzieży europejskiej«. Propozycja wspólnych celów w zakresie lepszego zrozumienia młodzieży i większej wiedzy o niej, w odpowiedzi na uchwałę Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. dotyczącą ram współpracy europejskiej w dziedzinie młodzieży” (COM (2004) 336 końcowy);

Uwzględniając komunikat Komisji dla Rady w sprawie „Działania w konsekwencji Białej Księgi pt. »Nowe impulsy dla młodzieży europejskiej«. Propozycja wspólnych celów w zakresie działalności społecznej młodzieży w odpowiedzi na uchwałę Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. dotyczącą ram współpracy europejskiej w dziedzinie młodzieży” (COM (2004) 337 końcowy);

Uwzględniając decyzję Komisji Europejskiej z dnia 30 kwietnia 2004 r. o zasięgnięciu opinii Komitetu w tej sprawie zgodnie z art. 265 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;

Uwzględniając decyzję Przewodniczącego Komitetu z dnia 5 kwietnia 2004 r., powierzającą sporządzenie opinii w tej sprawie Komisji ds. Kultury i Edukacji;

Uwzględniając swoją opinię w sprawie dokumentu roboczego Komisji Europejskiej pt. „Wytyczne dla Europejskiego wolontariatu młodzieży” (CdR 191/96 fin) ⁽¹⁾;

Uwzględniając swoją opinię w sprawie „Wspólnotowego programu działań w zakresie Europejskiego wolontariatu młodzieży” (CdR 86/97 fin) ⁽²⁾;

Uwzględniając rezolucję Rady oraz przedstawicieli rządów Państw Członkowskich na posiedzeniu Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. w sprawie ram europejskiej współpracy w dziedzinie młodzieży ⁽³⁾;

Uwzględniając swoją opinię w sprawie Białej Księgi Komisji Europejskiej pt. „Nowe impulsy dla młodzieży europejskiej” (CdR 389/2001 fin) ⁽⁴⁾;

Uwzględniając komunikat Komisji dla Rady w sprawie „Działania w konsekwencji Białej Księgi pt. »Nowe impulsy dla młodzieży europejskiej«. Propozycja wspólnych celów w zakresie współuczestnictwa i informacji młodzieży, w odpowiedzi na uchwałę Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. dotyczącą ram współpracy europejskiej w dziedzinie młodzieży” (COM (2003) 184 końcowy);

Uwzględniając rezolucję Rady z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie wspólnych celów w zakresie współuczestnictwa młodzieży i informacji dla młodzieży ⁽⁵⁾;

Uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów w sprawie Działania w konsekwencji zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 lipca 2001 r. w sprawie mobilności studentów, osób szkolących się, wolontariuszy, nauczycieli i szkoleniowców w granicach Wspólnoty (COM(2004) 21 końcowy);

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z dn. 10.2.1997, str. 1

⁽²⁾ Dz.U. C 244 z dn. 11.8.1997, str. 47

⁽³⁾ Dz.U. C 168 z dn. 13.7.2002.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 287 z dn. 22.11.2002, str. 6

⁽⁵⁾ Dz.U. C 295 z dn. 5.12.2003

Uwzględniając swoją opinię w sprawie komunikatu Komisji dla Rady w sprawie „Działań w konsekwencji Białej Księgi pt. »Nowe impulsy dla młodzieży europejskiej« Propozycja wspólnych celów w zakresie współuczestnictwa i informacji młodzieży, w odpowiedzi na uchwałę Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. dotyczącą ram współpracy europejskiej w dziedzinie młodzieży” (CdR 309/2003 fin);

Uwzględniając swój projekt opinii (CdR 192/2004 rev. 1), przyjęty 9 lipca 2004 r. przez Komisję ds. Kultury i Edukacji (sprawozdawca: Roberto Pella, przewodniczący rady prowincji Biella, IT/EPP)

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) władze lokalne i regionalne zawsze mile widziały zainteresowanie polityką w sprawach młodzieży, będąc głęboko przekonanym, że UE, Państwa Członkowskie, oraz władze regionalne i lokalne powinny przekonywać młodych obywateli o tym, jak ważny jest aktywny udział w społeczeństwie na szczeblu krajowym. Szczególnie ważne jest stworzenie młodym ludziom możliwości istotnego przyczynienia się do budowania Europy demokratycznej i solidarnej, jak również Europy silnej i konkurencyjnej z punktu widzenia gospodarki i kultury;
- 2) w świetle niedawnego rozszerzenia Unii Europejskiej władze lokalne i regionalne uznają ogromne znaczenie Deklaracji z Laeken, załączonej do wniosków Rady Europejskiej z dnia 14 i 15 grudnia 2001 r., gdyż opisuje ona jedno z głównych wyzwań, przed jakimi staje Unia Europejska, a mianowicie „jak przybliżyć obywateli, a zwłaszcza młodzież, do struktury i instytucji europejskich”. Jednak, wyzwanie to należało przedstawić jako przybliżanie struktury i instytucji europejskich obywatelom, a zwłaszcza młodzieży, aby podkreślić związki pomiędzy młodym pokoleniem a istniejącymi strukturami politycznymi;
- 3) władze lokalne i regionalne uważają, iż niezmiernie ważna jest realizacja celów strategicznych ustalonych na posiedzeniach Rady Europejskiej w Lizbonie i Barcelonie, zmierzających do uczynienia z Europy „najbardziej konkurencyjnej i dynamicznej na świecie gospodarki opartej na wiedzy” i są przekonane, iż mobilność młodzieży w Europie jest zasadniczym warunkiem osiągnięcia tego celu. Europejska polityka w sprawach młodzieży powinna jednak unikać instrumentalnego traktowania młodego pokolenia. Politykę młodzieżową winno cechować uznanie młodych ludzi jako równoważnościowych obywateli Europy dysponujących potencjałem i siłą kształtowania własnej przyszłości i przyszłości Europy, co w szerszym kontekście wpłynie na konkurencyjność i rozwój gospodarczy Europy;

przyjął na 56. sesji plenarnej z dnia 29-30 września 2004 r. (posiedzenie z dnia 30 września) następującą opinię:

1. Stanowisko Komitetu Regionów

KOMITET REGIONÓW

1.1 **zgadza się** z Komisją, iż wobec szybko zmieniającej się sytuacji młodego pokolenia w Europie istnieje potrzeba zastosowania otwartej metody współpracy, do jakiej wzywa Rada, przy rozwiązywaniu problemów młodzieży oraz przy działaniach na jej rzecz;

1.2 **przyjmuje z zadowoleniem** metodę użytą przez Komisję, charakteryzującą się szeroko zakrojonymi konsultacjami z zainteresowanymi stronami;

1.3 **uważa**, że należy regularnie konsultować się z nim oraz informować go na bieżąco o sprawach dotyczących czterech zagadnień priorytetowych określonych w Białej Księdze Komisji pt. „Nowe impulsy dla młodzieży europejskiej”, zwłaszcza zważywszy fakt, że władze lokalne i regionalne, ze względu na swe oficjalne obowiązki, zawsze zajmowały się uruchamianiem inicjatyw zachęcających młodzież do czynnego udziału w społecznościach, w których żyje;

1.4 **zgadza się** z stwierdzeniem Komisji co do niepokojącego spadku zainteresowania polityką wśród młodzieży, oraz że w odróżnieniu od polityki młodzież często angażuje się w inne sfery aktywności społecznej, takie jak wolontariat, które reprezentują pewną formę aktywności obywatelskiej. Komitet **wierzy** zatem, że politycy powinni zrobić pierwszy krok i ponownie przywrócić się temu, jak sami siebie przedstawiają młodym ludziom, jak również stworzyć metody pracy zwiększające ich demokratyczną wiarygodność wśród młodzieży. Dotyczy to również Komitetu Regionów, który mógłby w bardziej aktywny sposób pozyskiwać młodych członków, zarówno kobiety jak i mężczyzn, którzy poprzez swoją młodość oraz zaangażowanie polityczne na szczeblu lokalnym i regionalnym mogą wnieść wkład w poprawę pracy Komitetu;

1.5 **jest przekonany**, na podstawie niniejszego dokumentu oraz argumentacji z poprzednich opinii Komitetu Regionów w tej sprawie, że „Polityka młodzieżowa w Europie powinna być widoczna na wszelkich szczeblach administracyjnych i politycznych we wszystkich krajach, oraz należy o niej informować za pośrednictwem takich kanałów i takim językiem, jakim posługuje się młodzież w Europie” (CdR 309/2003 końcowy). W związku z tym Komitet przyjmuje z zadowoleniem stworzenie europejskiego portalu internetowego dla młodzieży pod adresem: http://www.europa.eu.int/youth/index_en.html.

2. Zlecenia szczególne Komitetu Regionów w zakresie lepszego zrozumienia młodzieży i większej wiedzy o niej

KOMITET REGIONÓW

2.1 **uważa, iż** w celu przybliżenia polityki do młodzieży należy najpierw znaleźć najwłaściwsze podejście, do czego konieczne jest, jak trafnie wskazuje Komisja objaśniając ogólny cel swego komunikatu dla Rady, stworzenie spójnego, stosownego i jakościowego obszaru wiedzy w dziedzinie młodzieży europejskiej oraz przewidywanie przyszłych potrzeb poprzez wymianę, dialog oraz sieci powiązań dla celów punktualnego, skutecznego i zrównoważonego kształtowania polityki;

2.2 **zgadza się** z drugorzędnymi celami ustanowionymi przez Komisję w ramach celu ogólnego oraz **z zadowoleniem przyjmuje** otwartość Komisji na inne priorytetowe sektory istotne dla młodzieży, wraz z tymi początkowo wskazanymi przez Państwa Członkowskie w ich odpowiedziach na przedłożony im kwestionariusz. Jest to zasadnicza cecha właściwej metody badań nad sektorem doświadczającym tak gwałtownych zmian jak sektor młodzieży;

2.3 **podkreśla**, że władze lokalne i regionalne mogą odegrać kluczową rolę w lokowaniu obecnej wiedzy w sektorach związanych z młodzieżą oraz **wzywa** Radę do brania tego pod uwagę przy wytyczaniu kierunków działania na szczeblu krajowym; wskazano potrzebę „podejmowania dalszych badań, zbierania danych statystycznych oraz gromadzenia praktycznej wiedzy o organizacjach pozarządowych, organizacjach młodzieżowych i samej młodzieży w celu wypełnienia luk i stałego aktualizowania wiedzy na ustalone tematy”, choć nie wspomina się o władzach lokalnych i regionalnych. Jeśli wiedza taka ma być rzeczywiste kompletna i aktualna, należy szukać jej także, pomimo koordynacji krajowej, na szczeblu lokalnym, aby osiągnąć ogólny cel stworzenia spójnego obszaru wiedzy;

2.4 **uważa**, że najbardziej skutecznym środkiem zaspokojenia potrzeby takiej koordynacji na szczeblu krajowym byłyby przedsięwzięcia zbierania danych z bezpośrednim udziałem władz lokalnych i regionalnych, jako że to one mogą łatwiej nawiązać kontakt z młodzieżą w obszarach swego działania, oraz że aby to zrobić, powinny móc skorzystać z odpowiednich europejskich środków finansowych;

2.5 **zachęca** Komisję do wzięcia pod uwagę zasadniczej roli szkół przy formułowaniu dokumentów dotyczących czterech zagadnień priorytetowych z białej księgi na temat młodzieży, ponieważ mogą one stanowić dla młodych ludzi idealne miejsce prowadzenia badań ankietowych z różnych obszarów wiedzy. Organy pomocy społecznej władz lokalnych i regionalnych mogą dotrzeć do młodzieży, która porzuciła naukę szkolną z przyczyn społecznych;

2.6 **wierzy**, że władze lokalne i regionalne mogłyby z korzyścią starać się o czynną współpracę z licznymi organami doradztwa w sprawach młodzieży lub z radami młodzieży ustanowionymi w obszarach ich działania. Takie organy konsultacyjne udowodniły już, że stanowią doskonały sposób budowania solidnej oraz aktualnej wiedzy na temat młodzieży na szczeblu lokalnym sprzyjając równocześnie kształtowaniu aktywnych postaw obywatelskich;

2.7 **uważa, że** lokalne grupy aktywizujące młodzież oraz grupy lobbingowe takie, jak, na przykład, rady młodzieży, powinny mieć uprawnienia do podejmowania decyzji w pewnych dziedzinach oraz do korzystania z odpowiednich środków. W ten sposób młodzi ludzie sami podejmowaliby decyzje oraz realizowali projekty, które ich interesują i bezpośrednio dotyczą. Przekazanie radom młodzieży rzeczywistych uprawnień decyzyjnych rozpowszechniłoby pozytywny wizerunek demokracji wśród młodych ludzi i wpłynęłoby na ich zaangażowanie;

2.8 **wzywa** Komisję do bezpośredniego zaangażowania władz lokalnych i regionalnych nowych Państw Członkowskich oraz do upowszechniania wśród nich najlepszych praktyk, na przykład poprzez programy twinningowe oraz wymianę kulturową pomiędzy radami młodzieży z całej Europy;

2.9 **podkreśla** znaczenie poszukiwania spójnego, stosownego i jakościowego obszaru wiedzy w sektorze młodzieżowym w Europie, który odzwierciedlałby mniejszości etniczne i językowe;

2.10 **przyjmuje z zadowoleniem** zamiar Komisji, aby ustanowić Europejską Sieć Wiedzy o Młodzieży integrującej przedstawicieli wszystkich zainteresowanych stron z tej dziedziny w celu omawiania metod i przyszłych tematów, jak również wymiany dobrych praktyk;

2.11 **wzywa** do możliwie najszybszego opracowania praktycznych procedur ustanowienia Europejskiej Sieci Wiedzy o Młodzieży, do której Komisja nawiązuje omawiając cel 4 komunikatu dotyczącego poprawy zrozumienia młodzieży i stanu wiedzy o niej, oraz **wnosi**, aby w wyraźny sposób przewidziano udział w niej przedstawicieli Komitetu Regionów;

2.12 **zauważa**, że w swych odpowiedziach na kwestionariusz Komisji Państwa Członkowskie nie wnoszą o nowe struktury w celu ułatwienia i rozwijania wymiany, dialogu oraz sieci powiązań w celu rozpowszechnienia wiedzy w dziedzinie młodzieży oraz rozpoznawania zawczasu przyszłych potrzeb, ale życzą sobie rozwijać istniejące sieci i kontakty, skutecznie je wykorzystując i zarządzając nimi. Należy więc wzmocnić punkty kontaktu z młodzieżą we władzach lokalnych ponieważ mogą one służyć jako idealny kanał pozyskiwania informacji od samej młodzieży;

2.13 **zgadza się** z Komisją, iż należy podkreślać znaczenie mobilności dla propagowania kształcenia oraz doskonalenia badaczy i ekspertów – zwłaszcza młodych – pracujących w dziedzinie młodzieży, a także wszelkich innych osób rozwijających wiedzę w tej dziedzinie oraz **wzywa** Komisję do sformułowania strategii na szczeblu europejskim, które podniosłyby świadomość wśród instytucji, do których należą badacze i eksperci, a zwłaszcza szkół i uniwersytetów, ponieważ – jak wskazuje sama Komisja w swym Raporcie na temat działań w konsekwencji zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 lipca 2001 r. w sprawie mobilności studentów, osób szkolących się, ochotników, nauczycieli i szkoleniowców w granicach Wspólnoty (COM(2001) 21 końcowy) – pomimo strategii już realizowanych, „liczba osób korzystających z mobilności w ramach systemów kształcenia i doskonalenia zawodowego pozostaje nadal bardzo ograniczona”;

2.14 **uważa, że** nauczyciele szkolni, zarówno na zajęciach lekcyjnych, jak i nadobowiązkowych, powinni dysponować odpowiednimi umiejętnościami i wiedzą konieczną do poruszania zagadnień związanych z uczestnictwem i zaangażowaniem społecznym. Ponadto, grupy aktywizacji młodzieży oraz grupy lobbujące działające na terenie danej szkoły powinny mieć wpływ na projektowanie i zarządzanie obiektów szkolnych oraz miejsc zajęć pozalekcyjnych.

3. Zalecenia szczególne Komitetu Regionów w zakresie wolontariatu młodzieży

KOMITET REGIONÓW

3.1 **z zadowoleniem przyjmuje** przeprowadzoną przez Komisję szczegółową analizę kwestii stowarzyszeń wolontariatu, które zawsze były ważne dla władz lokalnych i regionalnych ze względu na ich ogromne znaczenie przede wszystkim na szczeblu lokalnym. Organizacje te są żywym i czynnym sercem każdej ludzkiej społeczności;

3.2 **z zadowoleniem przyjmuje** informację, że wielu młodych ludzi angażuje się w działalność społeczną oraz **wskazuje**, że przeczy to założeniu, jakoby młodzież nie była zainteresowana aktywnością obywatelską. Komitet **uważa** za bardziej trafne opisywanie młodych ludzi jako „odpolitycznionych” raczej niż niezainteresowanych, ponieważ działalność społeczna – jak stwierdza sama Komisja – jest formą zaangażowania społecznego, doświadczeniem kształcącym osobowość oraz czynnikiem zwiększającym zdolność do zatrudnienia i integracji;

3.3 **sugeruje**, że młodzież zapewne oddaliła się od polityki, ponieważ polityka wydaje się jej odległa od rzeczywistych problemów. Komitet **przywołuje** swą niedawną opinię w sprawie komunikatu dla Rady w sprawie uczestnictwa i informowania młodzieży, w której zauważa, że władze lokalne i regionalne, jako instytucje pozostające w najściślejszym kontakcie z młodym pokoleniem, odgrywają decydującą rolę w europejskiej polityce wobec młodzieży;

3.4 **z zadowoleniem przyjmuje** fakt, iż Komisja uznała znaczącą rolę władz lokalnych i regionalnych w realizacji

działań na rzecz poprawy obecnej działalności społecznej młodzieży, i **podkreśla**, że organy lokalne i regionalne mogą wykształcić szczególne więzi z młodzieżą w obszarach swego działania;

3.5 **zgadza się** z Komisją, że działalność społeczna młodzieży różni się znacznie w poszczególnych krajach, oraz że sytuacja ta daleka jest od jednolitości w różnych Państwach Członkowskich;

3.6 **żywi nadzieję**, że wszystkie Państwa Członkowskie uświadomią sobie potrzebę ułatwiania wolontariackiej działalności młodzieży poprzez usuwanie istniejących przeszkód. W szczególności konieczne jest, aby każde Państwo Członkowskie uznało prawnie status ochotnika, ponieważ traktowanie go jako równoważnego zatrudnieniu, co ma miejsce w kilku Państwach Członkowskich, często wiąże się dla wolontariusza ze znacznymi niekorzyściami;

3.7 **docenia** fakt, że w swym komunikacie Komisja ponownie podkreśla potrzebę zachęcania wolontariuszy do mobilności, jak to miało już miejsce w raporcie na temat działań w konsekwencji Zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 lipca 2002 r. w sprawie mobilności studentów, osób szkolących się, wolontariuszy, nauczycieli i szkoleniowców w granicach Wspólnoty (6);

3.8 **podkreśla**, że władze lokalne i regionalne mają do odegrania kluczową rolę w rozwijaniu wolontariatu młodzieży, wzmacnianiu przejrzystości istniejących możliwości, jak również poszerzaniu ich zakresu i podnoszeniu ich jakości. Mogą one, na przykład, ustanawiać „centra wolontariatu”, w celu wspierania lokalnych stowarzyszeń wolontariatu oraz „punkty kontaktowe wolontariatu”, aby kierowały młodych ludzi ku takiej formie działalności społecznej, która najlepiej odpowiada ich oczekiwaniom;

3.9 **wzywa** Radę do przygotowania konkretnego kierunku działania sprzyjającego ustanawianiu, na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, pełnowymiarowych „rejestrów organizacji wolontariackich” w krajach, gdzie takie rejestry nie są jeszcze prowadzone. W krajach, w których istnieją, okazały się one bardzo cennym narzędziem, zapewniającym aktualny obraz stowarzyszeń wolontariackich na danym terytorium. Stała aktualizacja tych rejestrów oznacza, że zainteresowani młodzi ludzie mogą zawsze uzyskać dokładne informacje odnośnie działalności w tej dziedzinie;

3.10 **zauważa**, wszakże, że jeśli brakuje uświadomienia w rodzinie, kontakt młodych ludzi z ruchem wolontariackim bardzo często następuje w sposób przypadkowy, a zatem należy promować działania mające na celu udostępnianie istotnych informacji w szkołach już w najmłodszych klasach. Można to osiągnąć, na przykład, poprzez spotkania, przystosowane do danych grup wiekowych, z osobami czynnie zaangażowanymi w wolontariat. Byłyby to świetny przykład nowoczesnego wychowania obywatelskiego promującego aktywność obywatelską wśród młodzieży. Komitet **zachęca** zatem Komisję do uznania znaczącej roli szkół oraz zaznaczenia potrzeby podnoszenia świadomości wśród nauczycieli;

(6) COM(2004) 21 końcowy.

3.11 **podziela** punkt widzenia Komisji, wyrażony w celu 3 (promowanie wolontariatu w celu umacniania solidarności młodych ludzi i ich obywatelskiego zaangażowania), odnośnie znaczenia, jakie ma stworzenie lepszych warunków, sprzyjających zwiększaniu uczestnictwa w działalności społecznej młodzieży, znajdującej się w niekorzystnej sytuacji, jako że praca społeczna ułatwia integrację młodzieży ze społeczeństwem;

3.12 **uważa, iż** mając na względzie fakt, że wolontariat cechuje przede wszystkim nieodpłatność (z nielicznymi wyjątkami zwrotu kosztów), duże nakłady czasu i energii, mobilność oraz że powinno się zapobiegać zastępowaniu pracy płatnej przez pracę wolontariacką, niezwykle istotne jest zapewnienie ochrony prawnej i socjalnej dla wolontariatu. Główna odpowiedzialność za zapewnienie takiej ochrony spoczywa na podmiotach szczebla krajowego, regionalnego i lokalnego, jednakże zgodnie z art. 137 oraz art. 140 Traktatu o WE, Komisja mogłaby przedstawić propozycję europejskiej karty wolontariatu jako instrumentu współpracy i koordynacji;

3.13 **wyraża zadowolenie** z faktu, że Komisja podkreśliła potrzebę uznania wolontariatu młodych ludzi w celu uznania ich osobistych umiejętności oraz ich zaangażowania na rzecz społeczeństwa. Komitet **wyraża nadzieję** że najlepsze praktyki będą szybko rozpowszechniane na wszystkich szczeblach, tak by władze publiczne, prywatne przedsiębiorstwa, partnerzy społeczni, społeczeństwo obywatelskie oraz sama młodzież uznała znaczenie wolontariatu, jak trafnie argumentuje Komisja wytyczając kierunki działań na rzecz osiągnięcia celu 4;

3.14 **zgodza się** ze stanowiskiem Komisji, że należy popierać na szczeblu europejskim uznanie wolontariatu młodzieży w ramach istniejących procesów i środków z innych obszarów polityki, takich jak Europass, już wdrożonych w sektorze edukacji. Te same formy zachęty mobilności studentów można także zastosować dla ułatwienia wolontariatu młodzieży w Państwach Członkowskich innych niż ich kraj pochodzenia;

3.15 **wzywa** Komisję do natychmiastowego sformułowania propozycji rozszerzenia zakresu działalności Europejskiego Wolontariatu (EVS) a równocześnie do promowania wśród Państw Członkowskich podobnych przedsięwzięć na szczeblu krajowym w celu wzbogacenia inicjatyw Wspólnoty;

3.16 **z zadowoleniem przyjmuje** i popiera propozycję przedstawioną w art. III-223 ust. 5 projektu Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy powołania „Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej (...). Prawo europejskie winno określić zasady oraz funkcjonowanie Korpusu”; **uważa, że** korpus ochotniczy mógłby stanowić

ramy dla wspólnego wkładu młodzieży europejskiej w działania humanitarne Unii Europejskiej;

3.17 **podkreśla**, tak samo jak w swych ostatnich opiniach na temat promowania wolontariatu, potrzebę równego zaangażowania młodych mężczyzn i kobiet oraz grup młodzieży, która doświadczyła szczególnych trudności w praktykowaniu aktywności obywatelskiej ze względu na czynniki społeczne lub etniczne lub niepełnosprawność fizyczną lub umysłową.

4. Zalecenia ogólne Komitetu Regionów

KOMITET REGIONÓW

4.1 **zajmuje pozytywne stanowisko** wobec dwóch komunikatów Komisji omawianych w niniejszej opinii;

4.2 **szczególnie zachęca** Komisję do regularnego informowania Komitetu Regionów o postępach programów działań realizowanych przez Państwa Członkowskie oraz do rozpowszechniania dobrych praktyk w możliwie najkrótszym czasie. Z uwagi na dynamikę zmian w dziedzinie młodzieży należy pamiętać, że właściwe praktyki zmieniają się bardzo szybko;

4.3 **zachęca** Państwa Członkowskie do konsultowania się z władzami lokalnymi i regionalnymi, tak jak się to dzieje w innych obszarach zawartych w czterech priorytetach z białej księgi, przy formułowaniu krajowych sprawozdań z postępów w realizacji priorytetów w odniesieniu do „lepszego zrozumienia młodzieży i większej wiedzy o niej” oraz „wolontariatu młodzieży” zaplanowanych do końca 2005 r.

KOMITET REGIONÓW

4.4 **widzi konieczność** zwiększonej elastyczności w praktycznej pracy politycznej oraz **wzywa** Komisję do rozważenia celowości i realności inicjatyw uświadamiających politykom potrzebę zacieśniania przez nich kontaktów z młodzieżą, w całej jej różnorodności, w celu lepszego jej poznania i zmobilizowania istotnego wkładu, jaki może ona wnieść do silnej, konkurencyjnej Unii Europejskiej i nadania rzeczywistego znaczenia terminowi „Europa obywatelska”; **uważa, że** Komitet Regionów mógłby pomóc w uświadamianiu politykom takiej potrzeby poprzez stworzenie programu twinningowego dla młodych przedstawicieli władz wchodzących w jego skład;

4.5 **ponawia** silne przekonanie Komitetu, wyrażone w jego ostatnich opiniach na temat uczestnictwa młodzieży i informacji o niej, że artykuł III-182 projektu Konstytucji dla Europy powinien stanowić uzupełnienie postanowień traktatów już obowiązujących w sektorze młodzieży w celu podkreślenia, że Unia zamierza stymulować uczestnictwo młodzieży europejskiej w życiu demokratycznym.

Bruksela, 30 września 2004 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Peter STRAUB